

Opowiedziane

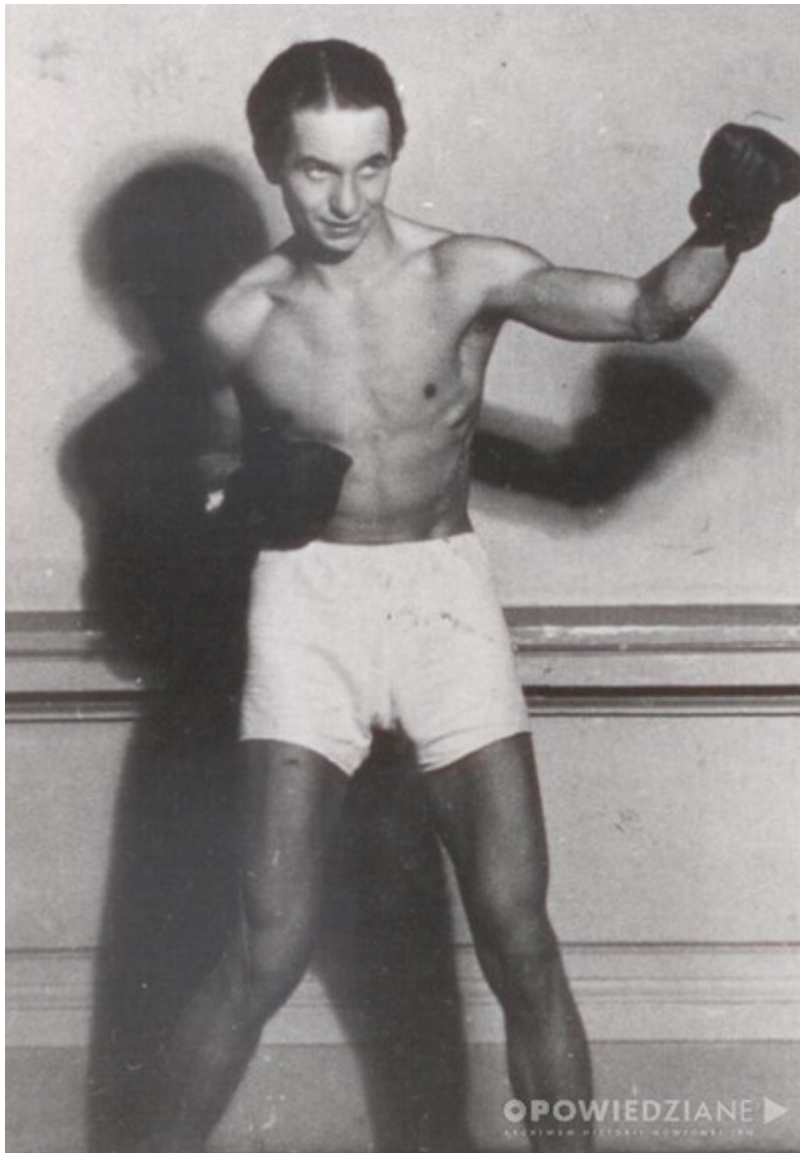
<https://opowiedziane.ipn.gov.pl/ahm/swiadkowie/33979,Szafran-Eleonora.html>
2024-04-26, 22:43

Eleonora Szafran

Tadeusz "Teddy" Pietrzykowski

Tadeusz "Teddy" Pietrzykowski

Spotkanie w ramach projektu „Teddy - Żołnierz - Bohater - Mistrz”, organizowane przez Biuro Przystanków
Historia IPN, Chem, 7.10.2022 r.

Eleonora Szafran

Córka Tadeusza Pietrzykowskiego „Teddy’ego” - pięściarza, trenera, żołnierza Wojska Polskiego, jednego z pierwszych więźniów niemieckiego obozu koncentracyjnego Auschwitz, w którym walcząc na ringu zdobył tytuł mistrza Wszechwag.

Tadeusz Pietrzykowski urodził się 8 kwietnia 1917 r. w Warszawie. Już od dzieciństwa przejawiał zdolności do rysowania, które obok boksu było jego drugą wielką pasją. Boksować zaczął jeszcze w gimnazjum, a swoje umiejętności rozwijał pod okiem samego Feliksa „Papy” Stamma w Wojskowym Klubie Sportowym „Legia”. Zdobył tytuł wicemistrza Polski i mistrza Warszawy w wadze koguciej. Dobrze zapowiadającą się karierę przerwał wybuch II wojny światowej. Jako podchorąży Centrum Wyszkozenia Kawalerii w Grudziądzu uczestniczył w obronie Warszawy, a po kapitulacji stolicy próbował przedostać się do Francji, by zasilić formowane przez gen. Władysława Sikorskiego szeregi armii polskiej. Niestety, zabrakło mu szczęścia. Wraz ze swoim kolegą Tadeuszem Kasprzyckim został zatrzymany przez węgierskich żandarmów na granicy z Jugosławią i przewieziony do Muszyny, a następnie do Nowego Sącza i Tarnowa. Stamtąd 14 czerwca 1940 r. został deportowany z pierwszym transportem więźniów do obozu koncentracyjnego Auschwitz-Birkenau. Otrzymał nr obozowy 77.

Wykonując różne przymusowe roboty i doświadczając poniżenia ze strony niemieckich oprawców, od marca 1941 r. zaczął uczestniczyć w walkach bokserskich organizowanych na terenie obozu. Było ich łącznie – według różnych szacunków – od 40 do 60. Jednocześnie zaangażował się w działalność konspiracyjną tworzoną przez Witolda Pileckiego, którego poznał osobiście. Po latach pisał o swojej roli: „Po pewnym czasie pełniłem już jakby funkcję adiutanta Tomasza Serafińskiego [konspiracyjne nazwisko Pileckiego], przekazującego te polecenia współwięźniom, które podejmowało kierownictwo ruchu oporu. Prowadziłem też wywiad”. W KL Auschwitz kilkakrotnie rozmawiał również z ojcem Maksymilianem Kolbe, który „studził” jego porywczy charakter. Po latach był jednym ze świadków w procesie beatyfikacyjnym Ojca Maksymiliana.

Gdy w 1943 r. przeniesiono go do obozu Neuengamme nadal boksował, staczając łącznie około dwudziestu pojedynków. Trzecim miejscem uwięzienia był KL Bergen-Belsen gdzie doczekał wyzwolenia przez żołnierzy brytyjskich w kwietniu 1945 r. Następnie wstąpił do 1 Dywizji Pancerniej gen. Stanisława Maczka, gdzie zajmował się organizacją zajęć sportowych wśród żołnierzy. W 1946 r. zdobył nawet tytuł mistrza tej dywizji w wadze lekkiej. Ponadto występował na ringach niemieckich, belgijskich i francuskich, staczając w sumie siedemnaście walk z których tylko dwie zremisował, a pozostałe wygrał. W 1947 r. powrócił do Polski. Po ukończeniu studiów na warszawskiej AWF poświęcił się pracy z młodzieżą jako

trener oraz nauczyciel wychowania fizycznego.

Zmarł 18 kwietnia 1991 r. w Bielsku-Białej. Na podstawie życiorysu Tadeusza Pietrzykowskiego powstał film fabularny "Mistrz" (2020) w reżyserii Macieja Barczewskiego.

Przejdź do relacji

ELEONORA SZAFRAN

[Poprzedni Strona](#)

[Następny Strona](#)